

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdu a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **Biohovězí s.r.o.**, se sídlem Hazlov č.p. 453, zastoupený JUDr. Tomášem Rybářem, Ph.D., advokátem se sídlem Purkyňova 2121/3, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 8. 2015, č. j. 11 A 103/2013 - 32,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 8. 2015, č. j. 11 A 103/2013 - 32, **se zastavuje.**
- II. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost snížený o 20 % ve výši **4000 Kč**. Tato částka bude žalobci poukázána prostřednictvím jeho zástupce JUDr. Tomáše Rybáře, advokáta, ve lhůtě **30 dnů** od nabytí právní moci tohoto usnesení.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 21. 8. 2015, č. j. 11 A 103/2013 - 32, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2013, č. j. 28751/2013-MZE-14132, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu ze dne 15. 2. 2013, č. j. SZIF/2013/0050481, kterým Státní zemědělský intervenční fond poskytl žalobci pro rok 2012 dotaci v rámci agroenvironmentálních opatření, podopatření postupy šetrné k životnímu prostředí, titulu ekologické zemědělství a podopatření ošetřování travních porostů v celkové výši 2 865 767, 27 Kč, a to podle nařízení vlády č. 79/2007 Sb., o podmínkách provádění agroenvironmentálních opatření, ve znění pozdějších předpisů.

Dne 16. 12. 2015 došlo Nejvyššímu správnímu soudu podání stěžovatele, v němž bere kasační stížnost proti shora uvedenému rozsudku městského soudu v celém rozsahu zpět.

V souladu s dispoziční zásadou, která ovládá správní soudnictví, může navrhovatel disponovat řízením nebo jeho předmětem a může tedy i vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl (viz § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“). Nejvyšší správní soud má s ohledem na obsah podání za to, že se stěžovatel rozhodl vzít svůj návrh (kasační stížnost) zpět, neboť projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje žádné pochybnosti. Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. rozhodl o tom, že se řízení zastavuje.

Dne 2. 10. 2015 zaplatil stěžovatel k výzvě soudu ze dne 29. 9. 2015, č. j. 5 Afs 179/2015 – 19, soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč. Podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) platí, že soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Podle § 10 odst. 5 téhož zákona soud v řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé.

Z výše uvedeného plyne, že Nejvyšší správní soud má povinnost stěžovateli jím zaplacený soudní poplatek vrátit dle ustanovení § 10 odst. 3 ve spojení s § 10 odst. 5 zákona o soudních poplatcích. Soud je však zároveň povinen zaplacený soudní poplatek při jeho vracení stěžovateli zkrátit o 20 %, nejméně však o 1000 Kč. 20 % z částky 5000 Kč činí 1000 Kč. Soud proto výrokem II. tohoto usnesení rozhodl, že stěžovateli se vrací část jím zaplaceného soudního poplatku ve výši 4000 Kč. Tato částka bude žalobci poukázána prostřednictvím jeho zástupce JUDr. Tomáše Rybáře, Ph.D., advokáta, ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto usnesení.

Řízení bylo zastaveno pro zpětvzetí návrhu; v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. proto nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2015

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu

